



SZIPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMÍ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

Vésztfő ●

2015. június

18. SZÁM

Szeged

Szabadka

Arad

A TARTALOMBÓL:

Testvériskolák versenye	2. oldal
Puskás Ferenc	3. oldal
Sziporka hírek	4. oldal
Versek	8. oldal
Válogatott írások	11. oldal
Játékok	14. oldal
Színező	15. oldal
Kép-mozaik	16. oldal

Támogatók:

Consiliul Județean Timiș

Temes Megyei Tanács

BARTÓK BÉLA Alapítvány

Testvériskolák versenye

Hagyománnyá vált június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján az iskola tanítóközösségének szervezésében a Gyermekek a DKMT Eurorégióban nevet viselő rendezvény. Ezen a napon meghívtuk hazai és határon túli testvériskoláinkat. Idén a szegedi Gedói Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, a vésztői Kis Bálint Református Általános Iskola, az aradi Csiky Gergely Főgimnázium képviselői, valamint az újszentesi, végvári iskolák magyar tagozatának diákjai és pedagógusai vettek részt rendezvényünkön. A résztvevő kisdíjak az iskola



megtekintése és a megnyitó után népdalvetélkedő és festőverseny keretén belül mutathatták be tehetségüket és tudásukat, lehetőségük volt ismerkedni, barátkozni a különböző iskolákból érkező társakkal, beletekinteni a helyi iskola mozgalmas életébe. A vetélkedők után Salat Beáta, Ilyés Szeréna tanárnők, illetve középiskolás diákjaink vezetésével honismereti játékok keretében ismerhették meg a résztvevő gyerekek magyar kultúránk, hagyományaink kincseit.

A népdalvetélkedőn a következő helyezést érték el a versenyzők: a vésztői Rábai Nagy Hanna, az újszentesi Lengyel Miklós Dániel, illetve a temesvári Bereczki Bernadett I. helyet, a szegedi Szorcsik Miklós, az aradi Csáki Rhode Imola, a temesvári Kerestély Roland, Magyar Dávid és Vinitzki Eduard II. helyet, az ugyancsak temesvári Kajnák Edina és Szász Botond pedig III. helyet kapott. Különdíjban részesültek Ágoston-Kádár Emese, Bugarsky Róbert és Ugron Tas Temesvárról.



A festőversenyen egy felolvasott magyar népmese alapján dolgozták ki munkájukat a tanulók szabadon választott technikát alkalmazva. A következő helyezést állapította meg a bíráló bizottság: I. díjat kapott a szegedi Kakuszi Bettina, az aradi Andrásoni Orsolya Beatrix, a végvári Temesvári Szilvia Csilla, az újszentesi Kuglis Albert és a temesvári Kőműves Roland Krisztián, II. díjban részesült a szegedi Kaporai Eszter, az aradi Komori Viktória Andrea, az újszentesi Dénes Lóránt Gergely, valamint a temesvári Bajkó Tabita-Noémi, Kis Róbert Roland és Zakariás Noémi. III. díjat kaptak a temesvári Benedek Franceska, Gyulai-Herbszt Márk, Szász Evelynne és Wágner Júlia Mária tanulók. Dicséretben részesültek a következő tanulók: Rábai Nagy Hanna és Pasdi Gréta Vésztőről, Kele Noémi, Benke Andrea, Kiss Júlia és Cohan Daniel Végvárról, Rózsa Amália, Bodó Tamás, Fogarasi Izabella, Kis-Mutu Erzsébet és Márton Izabella Temesvárról.



Reményeink szerint újra alkalmat tudunk biztosítani a különböző országokba, iskolákba járó magyar diákoknak az ismerkedésre, a baráti kapcsolatok kialakítására, a pedagógusoknak pedig a szakmai tapasztalatcserére, bízunk abban, hogy a kialakult kapcsolatokat az összetartozás, az összefogás jegyében tovább építjük, ápoljuk hasonló találkozóinkon.

Milos Edit, Pál Krisztina és Tamási Emese programfelelősök



Puskás Ferenc, Purczeld (Budapest, 1927. április 1. – Budapest, 2006. november 17.) a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett olimpiai arany és világbajnoki ezüstérmes labdarúgó. Edző, az Aranycsapat kapitánya, közismert becenevén Puskás Öcsi, Spanyolországban Pancho névvel illették.

Puskás Ferenc apai ágon szegény sváb származású családba született Purczeld Ferenc néven (a dokumentumok szerint április 1-jén, az Uzsoki utcai kórházban, azonban az esetleges április 1-i tréfák elkerülése végett a születésnapját április 2-án ünnepelte).

Édesapja, id. Puskás Ferenc (1903–1952) a Kispest FC játékosa volt, majd a Kispesti AC és jogutódja, a Budapesti Honvéd edzőjeként dolgozott.

Édesanyja Bíró Margit (1904–1976) varrónő volt. A család 1937-ben magyarosította nevét Purczeld-ről Puskásra. A családban az anya és a gyerekek már nem beszéltek németül. Korai éveit egy kispesti házban töltötte, 32 felnőtt és 132 gyermek társaságában.

Puskás már 15 évesen bekerült a kispesti felnőtt csapatba (Kovács Miklós álnéven), nem sokkal azután, hogy édesapja edzőként átvette azt. A csapat tagjaként 1943 őszén játszott legelőször, miután egy influenzajárvány miatt több játékosnak is távol kellett maradnia a nagyváradi NAC elleni mérkőzéstől. Ekkortájt kezdték idősebb játékosársai „Puskás Öcsinek” szólítani, és ebből az időszakból származik a „Sváb” becenev is.

1950 és 1954 között a magyar futballválogatott csapatkapitánya és a Budapesti Honvéd meghatározó egyénisége volt. Az 1956-os forradalom leverésének hírére külföldön, először Bécsben maradt, ahová rövidesen felesége és gyermeke is követte. Később Spanyolországba költözött, ahol 1958-ban a Real Madrid legendás játékosa lett. 39 évesen hagyott fel játékosai pályafutásával és utána futballedzőként tevékenykedett. 1991-ben végleg Magyarországra költözött, ahol 1992-től az MLSZ utánpótlás-, majd nemzetközi igazgatója, végül pedig 1993-tól egy rövid időre a magyar labdarúgó-válogatott szövetségi kapitánya.

Puskást minden idők legjobb magyar futballjátékosának tekintik, amellet, hogy Magyarországon és Spanyolországban máig is köztiszteltetnek örvend. Páratlan játékát a rendkívüli robbanékonyság, a tökéletes labdakezelés, a kiismerhetetlen cselek, a szellemes megoldások, a szinte centiméterre pontos átadások, a nem mindennapi helyzetfelismerés és a briliáns lövőkészség jellemezte. Ismert volt erős és hihetetlenül pontos bal lábas lövéseiről.

Puskást az IFFHS a 20. század egyik legjobb európai játékosának tekinti. 2004-ben felkerült a neve a világ legjobb labdarúgóinak névsorát tartalmazó FIFA 100-as listára.

A legendás Aranycsapat

Az Aranycsapat, élén Puskással minden idők legsikeresebb magyar csapatává vált. 1950. május 14-től 1954. július 4-ig, a berni Wankdorf-Stadionban elszenvedett vereségig 32 meccsen keresztül nem kaptak ki (e sorozaton belül is csak négy döntetlen volt, a többi mérkőzést megnyerték). A legendás csapat összeállítása országszerte és külföldön is meglehetősen ismertté vált: Grosics, Buzánszky, Lóránt, Lantos, Bozsik, Zakariás, Budai, Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Czibor.

Az Aranycsapat első nagy győzelme az 1952-es, Helsinkiben megrendezett nyári olimpiai játékok megnyerése volt. A következő siker 1953-ban érkezett el, mikor győzelmet arattak a legerősebb európai csapatok, (a cseh, az olasz, az osztrák és a svájci labdarúgó-válogatott) részvételével (az EB elődeként) megrendezett Európa-kupán, melynek döntőjében az újonnan épült római Olimpiai Stadionban 80 ezer néző előtt 3:0-ra verték meg az olasz csapatot. Puskás a torna legjobb góllövőjeként összesen tíz gólt rúgott, melyből kettőt a döntőben szerzett.

Az Aranycsapat egyik leghíresebb győzelmét 1953. november 25-én, a Wembley Stadionban lejátszott angolok elleni találkozón aratta, mely az „évszázad meccseként” vonult be a futballtörténelembe. A hazájában veretlen angol válogatottat 6:3-ra győzték le. Puskás két gólt lőtt.

A Vidám Versek Versmondó Versenyének megyei szakaszán az első-második osztályosok korcsoportjában I. díjban részesült Tóth Gimi-Róbert, II. díjat kapott Kajnák Péter-Mikhael és Ozsváth Dávid, III. díjat vehetett át Elekes Ingrid, Kovács Melinda és Riskó Hanna. Dicséretben részesültek: Oláh Anna, Csata Dorottya, Iuhász Antónia és Nagy Emma-Dóra.

A III-IV. osztályosok kategóriájában II. díjat kapott Bereczki Bernadett, III. díjat pedig Bán Emese és Cziprián-Kovács Kinga. Dicséretben részesültek: Rákóczi Lóránt, Steici Sara, Forray Zsolt és Horváth Noémi.



A Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei szakaszán elért helyezések:



Második osztályosok: I. díj Boros Róbert, II. díj Stanciu Mihail, III. díj Balázs Márk.

Dicséret: Farkas Endre, Botnari-Funariu Rares, Sánta Félix-Michael, Nagy Emma-Dóra, Kallós Eszter, Ozsváth Dávid, Baschant Tivadar-Endre, Nagy Edina-Mónika.

Harmadik osztályosok: I. díj Dan Stefan, II. díj Lázár Dávid, III. díj Bus Eduárd.

Dicséret: Nagy Gergely, Király Rebeka, Bíró Fanni, Bereczki Bernadett, Berta Evelyn, Kiss-Istvánfi Kinga, Major Barna Péter, Makkai Gergő, Nagy-György Emese, Steici Sara.

Negyedik osztályosok: I. díj Szász Dávid, II. díj Kajnák Edina, III. díj Takács Norbert.

Dicséret: Benedek Dávid, Forray Zsolt.

Boros Róbert és Dan Stefan részt vett Kecskeméten a nemzetközi döntőn.

A Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny megyei fordulójának legjobbjai:

Második osztályosok: I. díj Boros Róbert és Balázs Márk, III. díj Nagy Emma-Dóra.

Harmadik osztályosok: I. díj Bíró Fanni, II. díj Bereczki Bernadett, III. díj Lázár Dávid.

Negyedik osztályosok: I. díj Milos Annamária, II. díj Bugarsky Róbert, III. díj Szabó Izabella.

Az első helyezettek részt vettek Nagyváradon az országos megmérettetésen.



A Kányádi Sándor Szavalóverseny megyei szakaszán az előkészítő és első osztályosok közül



Riskó Hanna bizonyult a legjobbnak, második díjat kapott Borbély Apor Levente, Fóris Zoltán harmadik díjat szerzett. Dicséretben részesült Szentmiklósi Anna és Varga András.

A II-III. osztályosok korcsoportjában Bereczki Bernadett volt a

legügyesebb, második díjat kapott Bán Emese, Csata Dorottya és Ozsváth Dávid, Kovács Melinda harmadik díjat szerzett. Dicséretben részesült Kajnák Péter, Nagy Edina, Radó Christian,



Steici Sara és Tóth Gimi Róbert.

A negyedikesek közül Milos Annamária I. díjat, Forray Zsolt és Szász Botond III. díjat kapott. Dicséretben részesült Cziprián-Kovács Kinga. Az első helyezést elért tanulók részt vettek

Varsolcon a vetélkedő országos szakaszán.

Öt negyedikes diákunk vett részt az **Aranytoll fogalmazásíró verseny megyei szakaszán**: Andrásy Tamás, Bodó Tamás, Cziprián-Kovács Kinga, Gyulai-Herbszt Márk és Kajnák Edina. Cziprián-Kovács Kinga, az első helyezett képviselte megyénket Nagyváradon, a verseny országos szakaszán.



Az Őszirózsa Népdalvetélkedő megyei szakaszán első díjat szerzett és továbbjutott az országos fordulóra **Kallós Eszter és Makkai Zsuzsanna Eszter** az előkészítő, I. és II. osztályos korcsoportból, **Kerestély Roland** pedig a III-IV. osztályosok közül.



További helyezések:

Előkészítő, I. és II. osztályosok:

II. díj: Pater Dávid, Mag Tímea és Nagy Edina-Mónika;

III. díj: Varga András, Nagy Emma-Dóra és Nagy-György Csaba;
Dicséret: Povian Alessia, Kallós Ágnes, König Glória és Juhász Antónia.

III-IV. osztályosok:

II. díj: Makkai Gergő;
III. díj: Paradicza Erika és Bugarsky Róbert;
Dicséret: Kajnák Edina és Bereczki Bernadett.



A Kriza János Ballada– és Mesemondó verseny megyei szakaszán az I-II. osztályos kategóriában Ozsváth Dávid nyerte el az I. díjat, Tóth Gimi-Róbert, Kovács Melinda,



Nagy Edina-Mónika II. díjat kapott, Csata Dorottya és Radó Christian III. díjban részesült.

Dicséretet kapott: Kaizler Krisztián, Mag Tímea, Kallós Eszter, Nagy Emma-Dóra és Miklós Erzsébet.

A III-IV. osztályos kategóriában Bereczki Bernadett, Cziprián-

Kovács Kinga és Forray Zsolt II. díjat, Berta Evelyn és Rákóczi Lóránt pedig III. díjat szerzett.

Dicséretben részesült Szász Dávid és Csiszér Norbert.



Mozgás, gyümölcs, egészség. Házi focibajnokság megrendezésére került sor a bartókos elemisták csapatai között június 5-én az iskola sportpályáján. Nagy izgalom előzte meg az eseményt, melyen két korcsoportban mérhették össze erejüket a résztvevők. Az I-II. osztályosok korcsoportjának négy csapatából a Hagyományos I. osztály bizonyult a legjobbnak, míg a III-IV. osztályosok közül a Lépésről lépésre IV. osztálynak sikerült győztes pontokat szereznie.

A “szuperdöntő” mérkőzést a két csoport győztese játszotta, ahol a nagyobbaknak 1-0 arányban sikerült felülmúlniuk az I. osztályosok mindenre elszánt csapatát.

A szurkolók hangos rigmusokkal, rögtönzött pomponos bemutatókkal biztatták kedvenceiket. A bajnokság végén oklevelet és gyümölcsöt kaptak a résztvevők, felkeltve a figyelmet a mozgás és az egészséges táplálkozás fontosságára.

A Lépésről lépésre IV. osztály csapata: Andrásy Tamás, Bodó Tamás, Dodó Róbert, Iacob Roland, Csiszér Norbert, Spier Dávid, Pap Róbert, Szász Szabolcs, Virág Sámuel.



A Hagyományos I. osztály csapata: Borbély Apor Levente, Deac Cristian, Fóris Zoltán, Gyömbér Dávid, Kulcsár Medárd, Leczki Norbert, Pater Dávid valamint Illés Sándor, Korodi Imre, Lazár Róbert, Párvány Ștefan, Rzepecki Dominik, Szűcs Erik Ferenc, Török Balázs, Varga András.

Versek

Róka bemutató

Meg vicceltem már a medvét,
Bizony otthagytam a farkát.
Ravasz vagyok! De ő bealólt.
Nem oly könnyű a halászás.

Lompos farkamat mindenki irigyli,
Vörös bundámat mindenki kéri,
A ravaszdit el nem érik,
Pedig mindenki ezt reméli.

Ellopom a tyúkocskát,
Felbosszantom a gazdát,
A libát sem hagyom ott,
Ha adódik rá alkalom.



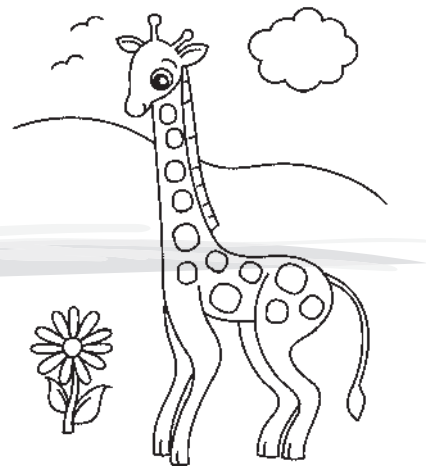
A kis huncut

A friss fűvet szeretem,
A lepkéket megkergetem,
Foltos szőröm kissé selymes,
Szarvacskámat büszkén viselem.

Meséket is írtak rólam,
Gyerektáncban játszottam.
Mi vagyunk a kölyökcsapat,
Játékosak, kíváncsiak.

Mi vagyok én?
Kitalálsz?
Ha gídot mondtál,
Jó a válasz!

Ágoston Kádár Emese, Lépésről lépésre III. osztály



Kis zsiráf

Kis zsiráf, mit eszel,
És mit teszel?
Én a fűvet imádom,
A gyerekekkel jól játszom.

Bozontos Bodri

Bodri kutyám bozontos,
Kíváncsi és játékos.
Ő hűséges kis állat,
Szívesen őrzik a házat.

Barabás Adél, Lépésről lépésre III. osztály



A róka

Ravasz állat a róka,
Tyúkot lop és megeszi dugiba.
Hús az elemózsiája,
Ezt eszik mindig vacsorára.
De mikor elfogy a husika,
Bezzeg sír a ravaszka.

Berta Evelyn Boglárka, Lépésről lépésre III. osztály

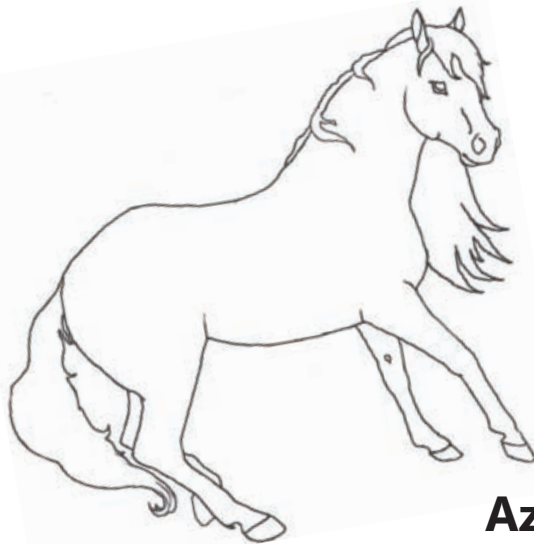
Az én lovam

Az én lovam Pejkó,
Felülök a hátára, hej-hó,
S vágtatok vele a csillagos égi,
De nagyon jó ez így!

Vágtám sebes, mint a szellő,
Nem számít, ha rossz idő jó,
Mire az ideérne,
Nézhet a lovam hült helyére.

S az én lovam Pejkó,
Lovagolni jaj, de jó,
Dalos madár csicsérgésére,
Eljutok a világ végére!

Bereczki Bernadett, Hagyományos III. osztály



Az öreg liba

Erdő mellett élt a liba
Ételt keresett hasába,
Elindult hát ételért:
Áfonyáért, málnáért.

Szegény liba öreg volt,
Így nem látott elég jól.
Kosarával kezében
Totyogott az erdőben.

Talál egy csigát,
S gombának látja.
Úgy megörül, hogy
Száját is kitérli.

- Ne bántsál, te liba!-
Kiáltja a csiga.
- Jól van, na, te csiga!-
Mondta a libuska.

Észrevesz egy málnát,
Meg egy lila áfonyát,
Megörül a libuka,
Terítve a vacsora.

Tele hassal a liba
Elindult haza-haza,
Otthon várja paplanka,
Meg a meleg ágyacska.

*Nagy-György Emese, Lépcsőről
lépésre III. osztály*

Pitypang

Sárga szirmú pitypangocska,
Száradjál el vasárnapra.
A gyerekek majd elfújnak,
A cicák meg elkapnak!



Uborka

Zöld uborka, pöttyök rajta,
Télen savanyú, nyáron édes.
Zsíros kenyérrel is ízletes,
Rajta gyerekek, egyétek!

A mókus

Barna mókus fenn a fán,
Ugrándozott délután.
Minden reggel iskolába,
Küldi többször nagymamája.

Ő már bizony harmadikos,
Sokat tanul, ezért okos.
Hazafelé, útközben
Ugrálgat ő serényen.

Barna mókus fenn a fán,
Játszadozott délután.
- Este van már, mókuska!
Holnap újra iskola.
Szólítgatja nagymamája,
S bebújik az odújába.

A bocs meg a méz

Kis bocs, hol az anyukád?
Ennivalót keres tán?
Kis bocs, szereted-e a mézet?
Én is szeretem, itt a csuprom, nézd meg!
Medvemama mézet keres az erdőben,
hogyan hozza bocsának ebédre.



Okos kutya

Kutyus, itt a gazdid.
Kutyus, te hűséges vagy, igaz?
Okos kutya vagy!
Te vagy a ház őrzője!

A kaktusz

Van egy kaktusz a kertemben
Nagy bölcsen áll.
Ha hozzáérsz, jujj, megszúr,
Nehogy mellé állj!
Színes a virága,
Ő a sivatag királya!



Ismerek egy gyümölcsöt
Fekete magokkal.
Édes az íze,
Piros a színe,
Nagyon finom.
Ha te eszed,
Én is kívánom.
Mi az?

Nagy Ábel Gergely, Lépésről lépésre III. osztály

A magyar kincs

Tudod-e milyen e kutya,
Bárányt őrző retye-rutya?
Lompos, bolyhos feje, farka,
Fekete, fehér, nem tarka!

Fekete négy lábacska
Őrzi a nagy bárány nyáját.
-Bárányra, te!- szól a gazda,
S repül rögtön, szélvész módra.

Azt hinnéd, hogy ilyen nincs.
Kutya, mely nemzeti kincs!
Igazad van, ez tutti!
NEM IS KUTYA, EZ PULI!

A madarak királya

Csodás madár száll az égen,
Eltűnik a messzeségben.
Éles szeme, éles karma,
Ő a madarak királya.

Veszedelme messze terjed,
Apró állatok remegnek
Mikor rájuk felleg borul,
A sasvijjogás felcsendül.

Párjának ő méltó társa,
Példás az ő kitartása.
Fészek súlya egy-két tonna,
Szárnyával be is takarna.

Makkai Gergő Botond, Lépésről lépésre III. osztály

Csöppike története

Válogatott írások

Régen történt, amikor még egy kis vízcsepp voltam. A családommal a tóban éltem.

Egy szép napon elindultam kíváncsian a Szeszélyes-Veszélyes Óceánba. Beszálltam egy papírhajóba és várakoztam, amíg egy aranyos kisgyerek meglökte és elindult. Felvettem egy faágot, azzal eveztem. Ment, ment a hajó, átment a patakon, a folyón, a Begán, de hirtelen megállt a Duna partján.

Ott a parton egy barlangüreg tátongott. Bementem, hátha itt lakik a Szeszélyes-Veszélyes Óceán, gondoltam. Felmásztam a falra, és jól megijedtem, amikor egy denevér szólított meg:

- Mit keresel ott, ahol csak a denevér jár?
- El szeretnék menni a Szeszélyes- Veszélyes Óceánba.- mondtam.
- Gyere a hátamra! Én elviszlek Ni-Ni Nap báránykáihoz, ők majd segítenek.

Így jutottam egy bárányfelhő hátára. Ők ezt bégették:

- Be-e-e! Be-e-e! Hova mész, Csöppike?
- A Szeszélyes- Veszélyes Óceánba szeretnék jutni. -mondtam.
- Elviszünk! Be-e-e!

Ekkor hirtelen köd lett és az Óceánba pottyantam.

- Jaj! Segítség! Cápa a láthatáron!-kiabáltam ijedten.
- Gyere ide, Csöppike! Hazaviszlek!- mondta nyugodtan Ni-Ni Nap és egy felhőre ültetett.

Mikor az otthoni tó felé értünk, elkezdett esni az eső, én pedig belepottyantam az otthoni tóba. Újra a családommal együtt lubickoltam boldogan.



A szivárványon túl

Egyszer, egy szép napon a házunk előtt játszottam. Éppen az utca végére pillantottam, ahol egy szivárvány eleje volt.

Odafutottam. Sikerült elkapni a végét és belekapaszkodtam. Fölmásztam rá, aztán átcsúsztam rajta és a szomszéd szénaboglyája tetején találtam magam. Szerencse, mert másképp nagyot estem volna.

Csodálkozva körülnéztem, hogy hol vagyok. A szénaboglya tetejéről észrevettem, hogy a magas fű között a nagy sürgés-forgásban tündérek, manók, törpék, koboldok és mindenféle apró állatkák dolgoztak. Óvatosan lecsúsztam a szénaboglyáról. Mikor lábaim földet értek, észrevettem, hogy én is akkora lettem, mint ők. Ki sem látszottam a fűből.

Egy ismerős alak állt előttem: zöldbe öltözött, kalapos kobold. A kalapjára négylevelű lóhere volt tűzve. A kobold megszólalt:

- Szia, Evelyn! Jó, hogy jöttél, azt hittem, már sosem jössz!

A gonosz törpe elátkozott, hogy örökre őrizzem a kincset, amit rosszasággal összeharácsolt. Az átok azt mondja, hogy addig kell őriznem a kincset, amíg egy tiszta szívű, igaz ember eljön és segít elásni. Segítesz elásni az aranyat?

- Igen, Kobi!- mondtam- természetesen. Nagyon örülök, hogy segíthetek!
- Akkor álljunk neki, tessék egy lapát!

Ástunk egy mély lyukat a földbe, beletettük az aranyat és betakartuk földdel.

- Köszönöm, Evelyn, most már szabad vagyok!-mondta a kobold.

Ezután megismerkedtem mindenkiel, sőt találkoztam Lilivel is, a régi tündérbarátnőmmel. A mező lakói örömeikben nagy mulatságot rendeztek: a tücskök hegedültek, egy kobold gitározott, egy manó furulyázott, másik törpe citerázott, a többiek táncra perdültek. A pillangók balettozni hívtak. Mindenki nagyon vidám volt.

Mikor vége lett a mulatságnak, elbúcsúztam mindenkitől, s visszamásztam a szénaboglya tetejére, onnan belekapaszkodtam a szivárvány végébe, s máris otthon találtam magam.

Itt a vége, fuss el véle!

Berta Evelyn Boglárka, Lépésről lépésre III. osztály

Az iskola

Egyik reggel Medvecukor, a kis medve és anyukája az iskola felé mendegélt. Medvecukor izgatott volt, mert nem tudta, hogy mi vár rá, ezért faggatni kezdte édesanyját:

- Anyu, de milyen az iskola?

- Ó, az iskola szép hely, ott majd meg fogod tanulni a betűket. –hangzott a válasz.

- De a betűk mire kellenek? – kérdezte Medvecukor.

- Hát arra, hogy le tudd írni a nevedet és még mást is, de olvasni is megtanulsz és rengeteg érdekes könyvet olvashatsz majd el.

- És az jó?

- Hát persze, mert te magadnak is tudsz majd mesét olvasni.

- Hű, az biztos jó lesz! Lehet, hogy lefekvés előtt majd én olvasom el az esti mesét?

- Lehet. Nézd, kisfiam, ott az iskola!

- Ilyen szép nagy? – csodálkozott Medvecukor.

- Jó reggelt, Medvecukor! Én leszek a tanító nénid!

Medvecukor boldogan ment be az osztályterembe, és vidáman hallgatta a tanító néni beszédét.

Szász Botond, Hagyományos IV. osztály



Az aranyhajú királylány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Ennek a királynak volt egy felesége és egy gyönyörű lánya. Olyan szép volt ez a lány, hogy a Napra lehetett nézni, de reá nem.

A királylány tizennyolcadik születésnapján szörnyű dolog történt, egy gonosz varázsló belopakodott a palotába kihasználva az örök figyelmetlenségét és elrabolta a lányt. A varázsló egy elhagyatott palotába vitte őt, ahol megkérte a kezét, de mivel a királylány visszautasította, öregasszonnyá varázsolta.

Ez idő alatt a király kihirdette, hogy aki visszahozza egyetlen leányát, annak odaadja a lány kezét és fele királyságát. A katonák a szélrózsa minden irányába elvitték a hírt.

Élt a városban egy szegényember, akinek volt három fia. A legkisebb legény, akit Jankónak hívtak, eldöntötte, hogy megmenti az aranyhajú királylányt.

Másnap felkerekedett és három éjjel, három nap alatt eljutott a gonosz varázsló palotájához. A fiú észrevétlenül besurrant a palotába. Egyszeriben meghallotta a varázsló hangját:

- Kérlek, szépséges királylány, légy a feleségem, s mindent megadok, amit csak kívánsz!

- Nem leszek én. Bízom abban, hogy eljön valaki, aki megment. -felelte a lány.

A varázsló dühösen elviharzott Jankó mellett, aki még idejében elbújt a függöny mögé. A legény benyitott a szobába, és földbe gyökerezett a lába.

- Ki vagy, te? – kérdezte az öregasszonytól.

- Királylány vagyok, de a varázsló öregasszonnyá változtatott.

- Én pedig Jankó vagyok, s azért jöttem, hogy kiszabadítsalak.

Ekkor a legény az asztalon levő gyertyát felkapta és a függöny felé dobta, majd megfogta a lány kezét és kiugrott vele az alattuk levő tóba. Pár perc elteltével nemcsak a szoba, hanem a torony is lángba borult. Odaveszett a gonosz varázsló is. A tóból kiúszva Jankó örömmel látta, hogy a királykisasszony megszabadult a varázslattól.

A legény visszavitte a lányt a királyi palotába, és mondanom sem kell mennyire örültek a szülők, mikor egyetlen lányukat szívükre ölelhették. A király betartotta adott szavát, s mivel látta, hogy lányának is igen megtetszett a legény, hozzáadta feleségül, majd fele országát is nekik ajándékozta.

Így lett vigasság a nagy szomorúságból. A dínomdánom, lakodalom három éjjel s három nappal tartott. Járt a király, jártam én is, s ha nem hiszitek, járjátok ti is!

Milos Annamária, Hagyományos IV. osztály

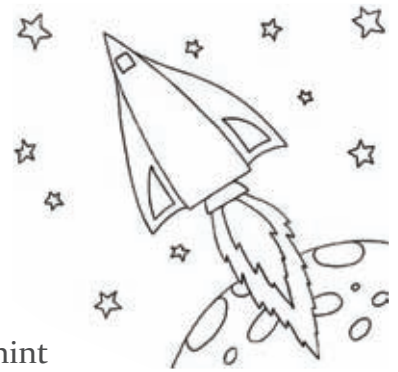
Utazás az űrbe

2020-ban járunk. A Román Minisztérium engedélyezte az Apolló 19 akciót, avagy az emberek Holdra és Jupiterre szállását.

A mi osztályunk volt az első a Holdon. Három és fél napig tartott az odaút és ugyanennyit a visszaút. Mindannyian az Apolló 19-ben ültünk. Kilövésnek, intenzív hőhatásnak volt kitéve a rakéta. A G-erő 1-re süllyedésétől lebegni kezdtünk. Amint kiértünk a légkörből, az egyes és kettes hajtóműveket lekapcsoltuk, a holdkomp maradt a fő hajtómű, ezt megengedtük. De a felszálláskor a burkolat megsérült, így egy lemez folyamatosan sérült. Emiatt felvettük a szkafandert. A végén rákapcsolódtunk a nemzetközi űrállomásra. Sajnos az Apolló 19 akció kudarcba fulladt, akárcsak az Apolló 7 és 16. Legalább épségben hazatértünk.

Ennyi lenne az én történetem, örülök, hogy elmesélhettem.

Csiszer Norbert, Lépésről lépésre IV. osztály



Vendégségben Kolumbusz Kristófnál

Egy spanyolországi látogatásom során megtaláltam az egyik utcában Kolumbusz Kristóf házat. Elégé lidérces hely volt.

Ahogy beértem az ebédlőbe, az asztalnál a család szépen ette a pikáns polipot. Nagyon finom volt az étel, hiszen engem is asztalhoz ültettek. A fő fogás marhapörkölt volt mogyorókrémmel, a desszert pedig hernyó volt, amit csak az ázsiai emberek esznek, de én abból nem ettem. A gyerekek kivezettek a kertbe és megettünk még néhány paradicsomot. Aztán megcsodáltuk a városban levő régi tárgyakat és még néhány különlegesebb állatot is. Estefelé hazamentünk, de lefekvés előtt még kifaggattam Kolumbuszt a felfedező útjairól. Sok érdekes dolgot mesélt. Későre járt, így lefeküdtünk.

Reggel elbúcsúztunk egymástól, és sok-sok élménnyel gazdagodva tértem vissza a szülőföldemre.

Andrács Tamás, Lépésről lépésre IV. osztály



Osztálykirándulás a Holdra

Egyszer a tanító néni azt mondta, hogy elmegyünk a Holdra az osztállyal. Mindenki nagyon örült.

Két nap múlva el is mentünk. A rakétában nagyon jó volt. Amikor odaértünk, nem volt oxigén és emiatt nagyon furcsa volt ott. A tanító néni elmagyarázta, hogy a Holdon 14 napig tart egy nappal és ugyanennyit egy éjszaka. Leguggoltam, hogy felvegyek néhány kavicsot. Mire felnéztem, már senki nem volt ott, még a rakéta sem. Azt gondoltam, hogy visszamentek a Földre. Nem tudtam, mit tegyek, ezért elmentem sétálni. Találkoztam egy lila szörnyvel, aki játszani akart velem. Azt hiszem, még gyerek volt. Játás után elmentünk megkeresni a többieket. Meg is találtuk őket, majd hazamentünk és a lila szörnyet is magammal vittem.

Az anyukám is megkedvelte, és még ma is boldogan élünk.

Marton Izabella, Lépésről lépésre IV. osztály

Na, ezt bogozd ki!

JÁTÉKOK

Játékosok száma: 4 tagú csapatok (minimum 8 fő) és egy játékvezető

Kellékek: csapatonként egy szék és 4 különböző színű vastag fonál gombolyag

Előkészület: A játékosok négyes csapatokat alkotnak és mindegyik csapat kap 4 különböző színű gombolyagot és egy széket. Ezután a csapatoknak egy percük van, hogy a fonál gombolyagokat a szék lába köré tekerjék, úgy, hogy közben a széket tilos felemelni és nem szabad a fonálra csomót kötni. Az egy perc leteltével a játékvezető megállítja a játékot és meghatározza, hogy melyik csapat melyik másik székhez megy át. Minden egyes csapattag kiválaszt egy színt, amely gombolyagot neki kell újra felgöngyölíteni. „Rajt”-ra mindegyik csapat elkezd kibogozni és letekerni - az egy másik csapat által - jól összetekert gombolyagokat a szék lábáról. A kibogozás közben tilos a széket felemelni és a fonalat elszakítani.



A játékot az a csapat nyeri, akinek elsőként sikerül kibogozni és feltekerni a 4 különböző színű gombolyagot!

Tessék vigyázni: a postás nem lát!

Játékosok száma: 4 vagy több fő, és egy játékvezető, de minél többen játsszák annál jobb!

Kellékek: eggyel kevesebb szék, mint ahány játékos játszik

Előkészület: a székeket egy körbe kell elhelyezni és ki kell választani a játékvezetőt, majd minden játékos választ egy várost, amit majd ő képvisel (ezt a játékvezető feljegyzi). A játék kezdetén a játékosok kiválasztják maguk közül az első postást, aki a kör közepére áll és a szemét bekötik. A többi játékos körben leül a székekre, majd a postást jól körbeforgatják és kezdődhet a játék!

A játékvezető feladata, hogy bejelentsen, hogy mely városból, mely városba és milyen formába küldtek levelet. Pl: „Levelet küldtek Sopronból Győrbe és a levél békaugrásban ment!” Ekkor Sopron és Győr képviselői felpattannak székekről és békaugrásban megpróbálnak helyet cserélni, de közben a semmit sem látó, de annál jobban halló postás megpróbál leülni az ideiglenesen üresen maradt két szék egyikére. (amiről persze fogalma sincs, hogy hol lehet).



Ha a szemfüles postásnak sikerült leülni egy székre, akkor a szék nélkül maradt játékos lesz az új postás!

A leveleket számos formában lehet küldeni és egyszerre többet is!

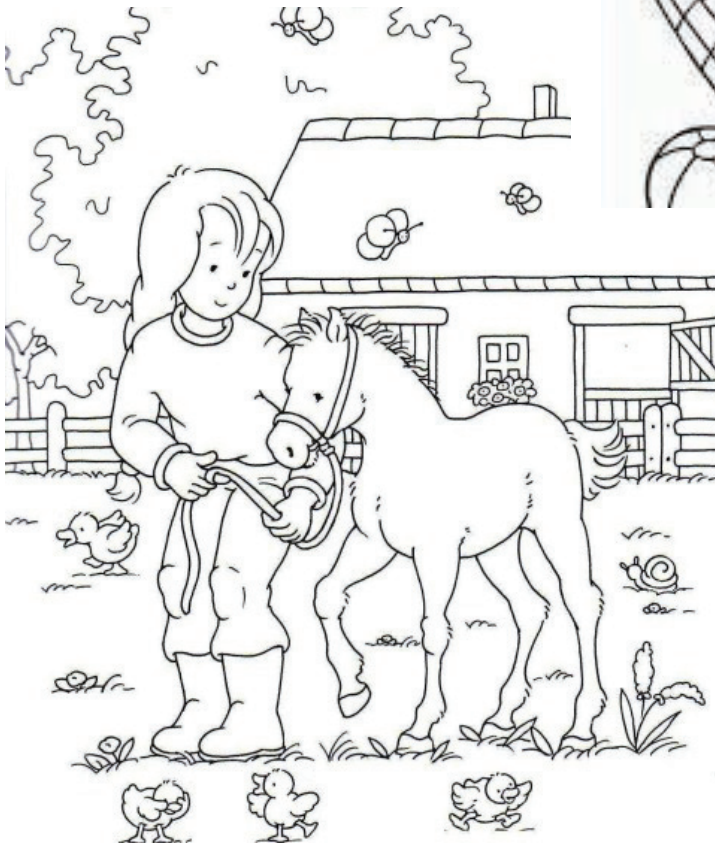
Kié lesz az ajándék?

Előkészület: Egy kis ajándékot becsomagolnak több réteg csomagolópapírba, minden réteget jól rögzíteni kell, ragasztóval, masnival, gumival ... stb.

A játék kezdetén a játékosok egy körbe leülnek és egyikük megfogja a csomagot. Amikor a zene elindul a játékosok meghatározott irányba elkezdik adogatni egymásnak a csomagot (tilos egy-két másodpercnél tovább kézben tartani a csomagot). Amikor a zene elhallgat a csomagot éppen kézben tartó játékos lebont a csomagról egy réteg csomagolópapírt. Majd a zene újraindul és a csomag halad tovább, egészen addig tart a játék, amíg valaki le nem veszi az utolsó csomagolópapírt és meg nem nyeri az ajándékot!



KIFEJESTÖK





Köszönjük szépen a
Bartók Béla Alapítványnak és
a Temes Megyei Tanácsnak a
támogatást.

Szerkesztő: Stan Orsolya
Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:
Bv. General Dragalina 11A
Írányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

